

[Bramsnæs.]

værende Ministerium sidder, og det nuværende Samarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti fortsættes. Jeg haaber, de maa indse, at det er en politisk Nødvendighed for det danske Folk at komme bort fra den Udvikling, vi er inde i, at sørge for, at de to Partier ikke længere har Flertal her i Rigsdagen. Der trænges til et andet Flertal her i Rigsdagen, for at Lovgivningen kan blive saaledes, at Befolkningen kan føle sig tilfreds med den.

Piper: Naar man hørte det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) tale, skulde man tro, at Formueskatten var en meget gammel Institution, og at det, at der nu foreslaas en Ændring i den, var et Brud paa andres velerhvervede Rettigheder. Det er jo ikke Tilfældet. Vi har ikke kendt nogen Formueskat her i Danmark før 1903, da den indførtes sammen med Indkomstskatten, og med et meget beskedent Beløb, ensartet for alle Formuer. Det var først i 1909, man under Forsvarslovenes Behandling fraveg dette Princip, idet der da skete en lille Forskydning, saaledes at de større Formuer kom til at betale en lidt større Promille. Ogsaa ved Revisionen i 1912 blev Formueskatten holdt indenfor meget beskedne Grænser, og da man endelig forhøjede den i 1915, skete det kun under Hensyn til, at man betragtede Formue som en sikrere Indtægt end de rene Erhvervsindtægter; den blev belagt med en Ekstraskat, som dog ikke naaede højere op, end at Indtægten af Formue derved kom til at betale dobbelt Skat.

Det var Krigstiden forbeholdt at gennemføre den Formueskat, vi nu har, og som jo har virket overordentlig tyngende. Den nuværende Formueskat har derfor Midlertidighedens Karakter, og midlertidig kan man ogsaa forsvare at gaa til saadanne ekstraordinære Foranstaltninger, men saa maa man blot ikke bagefter sige, at Bordet fanger, nu skal disse Forhold være vedvarende. Den Formueskat, der har været svaret, ogsaa efter den nuværende Skattelov af 1922 med de nedsatte Promiller, har for manges Vedkommende betydet en Formueopsparing, og som det blev nævnt af den højtærede Finansminister, er det en enestaaende Forrang, Danmark har med Hensyn til, hvad der er præsteret af Formueskattepaalæg. Formueskatten er egentlig kun benyttet i de mere nordlige Lande, medens et Land som Frankrig altid har værget sig imod at komme ind paa den direkte Beskatning og særlig en Formue-

beskatning. Derfor har Frankrig ogsaa altid været rigt, fordi det, skønt et demokratisk Land, altid har fremmet Sparommeligheden ved sin Skattepolitik; man har ikke som Demokraterne heroppe ment det formaalstjenligt, at Formuerne skal opspises og tilintetgøres.

En Formueskat er forkastelig, fordi den er ensbetydende med en Dobbeltbeskatning, særlig naar man har stigende Indkomstskat. Ved den stigende Indkomstskat kommer jo de større Formuer ogsaa til at betale en betydeligt større Andel til Stat og Kommune gennem denne Stigning, og naar man saa kommer med en Formueskat, en stigende Formueskat ved Siden af, bliver det i høj Grad en Dobbeltbeskatning. Formueskatten virker og har i lange Tider — hvad jeg Gang paa Gang har haft Lejlighed til at fremhæve fra dette Sted — virket som en forøget Ejendomsbeskatning, og med de nuværende vanskelige Erhvervsforhold, ikke mindst for Besidderne af Landejendomme, er det i høj Grad paakrævet, at denne Skat fjernes.

Naar man taler om Skatteforøgelse eller Skattenedsættelse, er der jo for det første Hensynet til de beskattede og dernæst Hensynet til Samfundet. Hensynet til de beskattede maa kræve, at denne ganske ubillige Skat nedsættes. Den ærede sidste Taler hæftede sig imidlertid udelukkende ved, at det, der sker, er til Fordel for de beskattede. Dette er imidlertid forkert, Hensynet til Samfundet byder ogsaa, at Skatten maa nedsættes. Den nuværende Krisetilstand med den store Arbejdsløshed vilde ganske sikkert være blevet formindsket, hvis Staten ikke ved Udsugning af Kapitalen havde berøvet Landet Midler, som kunde have været benyttet til at sætte Arbejder i Gang for. Havde der været Kapital, vilde den Kreditindskrænkning, der har været nødvendig for at bringe Kronen i Pari igen, ikke have virket med den Voldsomhed, som sket er. Man vilde have kunnet sætte Virksomheder i Gang, hvis der havde været tilstrækkelig indenlandsk Kapital, man vilde have kunnet købe Obligationer og derved lettet Stillingen for dem, der søger Prioriteter, enten til Opførelse af Ejendomme i Byerne eller til Belaaning af deres Ejendomme paa Landet; det vilde have været let at skaffe de fornødne Byggelaan, hvad der jo nu til Dags er saa at sige en Umulighed. Formueskatten er ødelæggende for al Opsparing. Ved en stærk Formuebeskatning betager man Folk Lysten til at spare.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) sagde, at man var ikke sikker